

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 24-878/DH/DH

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 12 februari 2025 in de zaak 24-878/DH/DH

naar aanleiding van de klacht van:

klaagster

over:

verweerster

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Den Haag (hierna: de deken) van 14 november 2024 met kenmerk K066 2024 en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 03 tot en met 09 (inhoudelijk) en 1 tot en met 25 (procedureel). Ook heeft de voorzitter kennisgenomen van de e-mail met bijlage van klaagster van 8 januari 2025.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

1.1 Klaagster heeft een affectieve relatie gehad met X (hierna: de vader). Zij hebben samen een (jong minderjarig) kind. Klaagster en de vader zijn verwikkeld (geweest) in geschillen over onder meer gezag en omgang met het kind. Er zijn procedures in Nederland en Engeland gevoerd.

1.2 Sinds 28 maart 2022 staat het kantoor van verweerster de vader bij. Sinds medio december 2022 staat verweerster de vader bij.

1.3 Bij beschikking van 12 mei 2023 heeft de rechtbank bepaald dat klaagster en de vader voortaan gezamenlijk het gezag over het kind uitoefenen. De rechtbank heeft daarbij een (opbouw) zorgregeling tussen vader en kind bepaald. De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad verklaard. Klaagster heeft hiertegen hoger beroep ingesteld.

1.4 Bij beschikking van 24 oktober 2023 heeft de rechtbank bepaald dat het kind zijn hoofdverblijfplaats bij klaagster zal hebben, onder de voorwaarde dat zij uiterlijk op 1 januari 2024 in Nederland zal wonen en verblijven. Ook heeft de rechtbank een zorgregeling vastgesteld en daarbij bepaald dat klaagster aan de vader een dwangsom van € 1.000,- verbeurt voor iedere keer dat zij de zorgregeling niet nakomt, met een maximum van € 25.000,-. Verder heeft de rechtbank klaagster veroordeeld om met ingang van 1 januari 2024 de legitimatiebewijzen van het kind aan de vader af te geven op straffe van een dwangsom van € 500,- per dag, met een maximum van € 15.000,-. De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

1.5 Op 14 november 2023 heeft de High Court of Justice family in Londen

geoordeeld dat het kind uiterlijk voor 5 december 2023 om 23:59 uur terug dient te keren naar Nederland en dat de identiteitsbewijzen van het kind de dag na aankomst in Nederland in bewaring aan de advocaat van vader moeten worden gegeven.

1.6 Klaagster is op 4 december 2023 met het kind teruggekeerd naar Nederland.

1.7 Op 22 december 2023 heeft klaagsters advocaat in een e-mail aan verweerster gemotiveerd voorgesteld omgang via een omgangshuis te laten plaatsvinden.

1.8 Op 23 januari 2024 heeft er een zitting plaatsgevonden bij het gerechtshof.

1.9 Diezelfde dag (om 13:52 uur) schrijft verweerster in een e-mail aan klaagsters advocaat onder meer:

“Zoals zojuist tijdens de mondelinge behandeling is besproken dient de omgang tussen [kind] en cliënt zo spoedig mogelijk te worden opgestart.

Graag verneem ik uiterlijk vandaag voor 17:00 uur van u of uw cliënt akkoord gaat met een omgangsmoment aanstaande zaterdag 27 januari 2024 (...)

Indien uw cliënt niet voor 17:00 uur vandaag akkoord geeft voor het omgangsmoment aanstaande zaterdag, dan zal er namens cliënt direct contact op worden genomen met de deurwaarder om de dwangsommen te executeren.

Tot slot wens ik namens cliënt te nadrukken, dat indien er geen omgangsmoment binnen zeven dagen na heden heeft plaatsgevonden, cliënt een kort geding dagvaarding zal aanbrengen bij de rechtbank.”

1.10 Op 25 januari 2024 reageert klaagsters advocaat met een tegenvoorstel, te weten een omgangsmoment op 10 februari 2024, en een verzoek om toestemming voor tijdelijke terugkeer van het kind naar Engeland.

1.11 Op 29 januari 2024 reageert verweerster en schrijft dat haar cliënt niet kan instemmen met het voorstel. Zij doet namens cliënt een (laatste) tegenvoorstel voor de omgang en schrijft dat de vader geen toestemming geeft om het kind tijdelijk mee terug te nemen naar Engeland. Verweerster schrijft daarbij dat de vader zorg kan dragen voor het kind, terwijl klaagster in Engeland is. Verweerster kondigt nogmaals aan dat de deurwaarder zal worden benaderd om dwangsommen te executeren en dat een kort geding zal worden gestart als niet binnen 24 uur akkoord wordt gegaan met het voorstel voor omgang.

1.12 Op 16 februari 2024 laat klaagsters advocaat aan verweerster weten dat zij niet langer voor klaagster optreedt en dat verweerster rechtstreeks in contact met klaagster kan treden.

1.13 Op 26 februari 2024 stuurt verweerster een e-mail aan klaagster over de omgangsmomenten, waarbij zij aankondigt dat als een volgend omgangsmoment geen doorgang zal hebben, zij namens de vader een dagvaarding in kort geding met verkorte dagvaardingstermijn zal aanbrengen. Verder laat verweerster aan klaagster weten dat er geen toestemming van vader is om het kind mee naar Engeland te nemen en stelt zij voor dat klaagster zelf naar Engeland kan gaan, terwijl het kind bij de vader blijft.

1.14 Bij beschikking van 6 maart 2024 heeft het gerechtshof de beschikking van 12 mei 2023 bekrachtigd en onder meer overwogen:

“2.4. Van de zijde van de moeder is op 16 januari 2024 productie 46 met daarbij 50 bijlagen ingekomen. De advocaat van de vader heeft bij journaalbericht van 17 januari 2024 en op 22 januari 2024 bezwaar gemaakt tegen de indiening van deze productie met bijlagen. (...) Tijdens de zitting heeft het hof beslist deze stukken als in strijd met de goede procesorde buiten beschouwing te laten. Het hof is van oordeel dat de productie met bijlagen een extra procesronde zou inhouden. De stukken zijn omvangrijk en niet eenvoudig te doorgronden en bevatten informatie die de moeder ook op een eerder moment in had kunnen dienen dan na de tiende kalenderdag

voorafgaand aan de mondelinge behandeling. Het hof zal derhalve op deze productie inclusief bijlagen geen acht slaan. (...)

5.13 Het hof stelt vast dat het ingestelde hoger beroep, dat zich richt tegen de zorgregeling die is vastgesteld in de bestreden beschikking, inmiddels is achterhaald door de beschikking van 24 oktober 2023. Bij laatstgenoemde beschikking is de bestreden beschikking gewijzigd en is opnieuw een opbouwregeling voor de zorgregeling bepaald. Gelet hierop heeft de moeder geen procesbelang bij wijziging van de zorgregeling zoals neergelegd in de bestreden beschikking.”

1.15 Op 7 maart 2024 heeft verweerster, namens de man, klaagster in kort geding gedagvaard.

1.16 Op 14 maart 2024 heeft klaagster bij de rechtbank een verzoek om uitstel van de op 21 maart 2024 geplande zitting gedaan. Zij schrijft daarbij:

“[Verweerster] was op het moment van indiening op de hoogte dat ik niet door een advocaat werd bijgestaan en heeft alsnog een procedure aanhangig gemaakt. (...) Ik ben van mening dat [verweerster] zich schuldig heeft gemaakt aan gedragsregel 6 van de advocaten regelgeving. [Verweerster] weet heel goed dat ik geen inkomen heb, en tot heden de volledige zorg en financiële zorg draagt, van mijn 2 jarige peuter. De advocaat is ook op de hoogte dat ik feitelijk in Londen woon met mijn kind, en nu noodgedwongen vast zit in Nederland omdat haar cliënt de toestemmingsformulier expres niet wilt invullen. Aldus gezagsbeslissingen frustreert.

Toch kiest [verweerster] ervoor om hoge dwangsommen op te leggen, beslag te leggen op mijn auto en zelfs een lijfswang en hechtenis.”

1.17 Verweerster heeft diezelfde dag in een e-mail aan de rechtbank geschreven dat haar cliënt niet kan instemmen met het uitstelverzoek van klaagster. Klaagster heeft haar uitstelverzoek diezelfde dag herhaald. Verweerder heeft daarop het standpunt van de man herhaald. De zitting is niet uitgesteld.

1.18 Op 14 maart 2024 heeft klaagster bij de deken een klacht ingediend over verweerster.

1.19 In een processtuk van verweerster van 20 maart 2024 staat onder meer: “18. (...) Het is de vrouw geweest die sarrende filmopnames heeft gestuurd naar de man. Zo heeft de vrouw [kind] voor de deur van de man gezet, wetende dat de man op dat moment niet thuis is, en [kind] huilend om zijn vader laten vragen (productie 6). Deze manier van handelen van de vrouw heeft de man bijzonder gekwetst en ervaart hij als pesterijen. Als de vrouw de man had geïnformeerd dat hij [kind] zou mogen zien, dan had de man alles uit zijn handen laten vallen om [kind] te kunnen zien. (...) 25. De vrouw komt de beschikking van de rechtbank dan ook sinds 12 mei 2023 niet na. Op dit moment heeft de vrouw de man sinds 6 augustus 2023 geblokkeerd op de sociale kanalen met als gevolg dat er geen enkele vorm van contact plaatsvindt tussen de man en [kind]. (...) De man heeft zeer sporadisch contact met [kind] door middel van videobellen. Ook hier is de man wederom afhankelijk van de bereidwilligheid van de vrouw. De man heeft voor het eerst sinds langere tijd op 22 december 2023 een videobelmoment gehad met [kind].

“87. (...) De man vraagt vervolgens aan de vrouw of de vrouw al huurtoeslag heeft aangevraagd. De vrouw geeft aan dat zij de aanvraag voor huurtoeslag gereed heeft. Partijen krijgen op 8 februari 2021 een woning toegewezen en vervolgens hebben partijen de huurovereenkomst ondertekend op 16 februari 2021. Partijen hebben vervolgens van medio februari 2021 tot 5 december 2021 samengewoond op [adres]. (...)

97. Daarnaast beschikt de vrouw over een psycholoog in Amsterdam, waar zij geregeld, zo niet wekelijks afspraken heeft. Uit productie 28 van het door de vrouw

ingediende beroepschrift volgt dat de afspraken niet middels videobellen plaatsvinden, sterker nog er staat aangegeven dat geen sprake is van eHealth (communiceren met een hulpverlener via digitale middelen). De man gaat er dan ook vanuit dat de vrouw fysieke afspraken heeft met haar psycholoog in Amsterdam.”

182. (...) Ook geeft de vrouw aan dat de huisarts haar heeft doorverwezen naar een psycholoog, niets is minder waar. Uit bijlage 18 volgt namelijk dat de huisarts op aandringen van de vrouw een verwijzing voor een psycholoog heeft afgegeven.”

Productie 6 betreft volgens de bij het stuk behorende productielijst een “screenshot van een door de vrouw aan de man gestuurde filmopname waaruit volgt dat [kind] huilend voor de deur van de man door de vrouw wordt neergezet”.

Productie 18 betreft een verwijsbrief van de huisarts van 22 augustus 2022.

1.20 Op 21 maart 2024 schrijft verweerster in een e-mail aan klaagsters (nieuwe) advocaat onder meer:

“Uw cliënte kan geen voorwaarden verbinden aan de zorg- en contactregeling die al door de rechtbank is vastgesteld. (...)

Een door uw cliënte voorgesteld verblijf van meer dan zes weken in Engeland acht cliënt veel te lang, (...).

Kortom, cliënt geeft geen toestemming een buitenlands verblijf in de periode 23 april 2024 tot 1 juni 2024.”

1.21 Op 21 maart 2024 heeft de zitting in kort geding plaatsgevonden.

1.22 Bij vonnis in kort geding van 4 april 2024 heeft de voorzieningenrechter klaagster veroordeeld mee te werken aan de zorgregeling. Het vonnis is uitvoerbaar bij lijfswang verklaart, in die zin dat als klaagster niet meewerkt aan de zorgregeling haar voor iedere overtreding telkens voor de duur van ten hoogste 24 uur lijfswang kan worden opgelegd. De voorzieningenrechter heeft in het vonnis onder meer overwogen:

“2.9. De vader heeft vanwege het niet nakomen door de moeder van de bij beschikking van deze rechtbank van 24 oktober 2023 vastgestelde omgangsmomenten op 16 december 2023 en 30 december 2023 de deurwaarder opdracht gegeven tot executie van de dwangsom van € 1.000,- over te gaan. Ook heeft de vader de deurwaarder opdracht gegeven tot executie van de dwangsom wegens het niet overleggen van de legitimatiebewijzen van [kind]. De deurwaarder heeft conservatoir derdenbeslag gelegd op de auto en de bankrekening van moeder. (...)

3.1. De vader vordert (...) de moeder te veroordelen tot nakoming van de zorgregeling met een opbouwregeling zoals tussen partijen op de zitting in deze procedure is overeengekomen, onder oplegging van lijfswang van een dag hechtenis, op kosten van de moeder, voor iedere keer dat de moeder de zorgregeling niet nakomt of frustreert. (...)

4.5. Vaststaat dat de moeder zich niet heeft gehouden aan de nakoming van de door de rechtbank vastgestelde zorgregeling in de beschikking van 12 mei 2023 en zoals later gewijzigd in de beschikking van 24 oktober 2023. (...) De vader heeft meerdere gerechtelijke procedures moeten starten om omgang te hebben met [kind], waaronder procedures in het buitenland. Hoewel de vader steeds in het gelijk wordt gesteld, blijft de moeder weigeren mee te werken aan de omgang. Het niet nakomen van de zorgregeling door de moeder heeft er toe geleid dat de moeder dwangsommen zijn opgelegd. Het opleggen van die dwangsommen heeft echter geen enkel effect. Het door de vader gelegde derdenbeslag op de bankrekening van de moeder heeft geen doel getroffen en van het beslag op haar auto ervaart de moeder ook geen ongemak. (...) De voorzieningenrechter neemt verder in overweging dat te

verwachten valt dat het opleggen van lijfswang, anders dan de eerder opgelegde dwangsommen, wel een effectieve prikkel tot nakoming vormt. De voorzieningenrechter neemt hierbij ook in aanmerking dat het de keuzevrijheid van de moeder is of zij (en [kind]) daadwerkelijk de negatieve gevolgen zal ondervinden van het uitvoerbaar verklaren bij lijfswang van deze beschikking.”

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klaagster verwijt verweerster het volgende.

- 1) Verweerster kiest ervoor om hoge dwangsommen op te leggen en beslag te leggen op klaagsters auto, terwijl zij weet dat klaagster geen inkomen heeft en tot heden de volledige (financiële) zorg draagt voor het kind.
- 2) Verweerster heeft een “spoed dagvaarding” uitgebracht, waarin de rechter is verzocht tot het opleggen van lijfswang en hechtenis, terwijl verweerster er al weken van op de hoogte was dat klaagster niet meer door een advocaat werd bijgestaan en zij moet begrijpen dat het klaagster nooit lukt om in een termijn van twee weken een advocaat te vinden in een dergelijk omvangrijke zaak. Dit terwijl zij weet dat het hier om een peuter van twee jaar ging, wiens hoofdverblijf altijd bij klaagster is geweest en hij zijn vader maar een paar keer gezien heeft. Vervolgens heeft verweerster onnodig nadeel aan klaagster toegebracht door haar verzoek om uitstel bij de rechtbank te dwarsbomen.
- 3) Verweerster is een spoedprocedure gestart; dit is onnodig nu er in april 2024 al een zitting in hoger beroep gepland stond waar opnieuw gekeken zou worden naar de omgangsregeling.
- 4) Verweerster heeft klaagster op 23 januari 2024 na de zitting in hoger beroep bedreigd en geïntimideerd in het bijzijn van klaagsters advocaat en de Raad voor de Kinderbescherming, door aan te geven dat als klaagster niet uiterlijk op 23 januari om 17:00 uur een omgangsverzoek zou hebben gestuurd, dat verweerster dan een kort geding zou starten. Klaagster stelt dat verweerster een “lichamelijke wending” maakte alsof zij klaagster wilde aanvliegen.
- 5) Verweerster stuurt vaak verzoeken die buitengewoon ongepast en onmenselijk zijn. Zo heeft verweerster klaagster verzocht om het tweejarige kind achter te laten in Nederland, bij een voor hem onbekende vader, terwijl klaagster naar Londen afreist voor studie. Haar cliënt zou makkelijk naar Londen kunnen afreizen om zijn kind te zien. Verweerster dreigt direct met procedures als klaagster niet akkoord gaat met haar belachelijke voorstellen, ook als klaagster met een passend voorstel komt. Klaagster stelt dat de rigide benadering van verweerster schadelijk is geweest voor het kind.
- 6) Verweerster verstrekt doelbewust valse informatie aan de rechter door:
 - a) bij een screenshot van een filmpje van het op te merken: “Het is de vrouw geweest die sarrende filmopnames heeft gestuurd naar de man. Zo heeft de vrouw [kind] voor de deur van de man gezet, wetende dat de man op dat moment niet thuis is, en [kind] huilend om zijn vader laten vragen.” Klaagster stelt dat op het hele filmpje te zien is dat het kind niet huilt, maar een beetje moppert en dat zij hem geruststelt.
 - b) te liegen over de videobelmomenten;
 - c) te liegen dat klaagster in maart 2020 zou zijn teruggekeerd naar Nederland en niet meer naar huis is gegaan in Londen.
- 7) Verweerster heeft bij de rechters een vals beeld geschetst over dat klaagster in hetzelfde appartementencomplex als haar cliënt zou wonen. Klaagster stelt dat de

inkomenseis 3,5 maal de huur is en dat verweerster weet dat klaagster geen inkomen heeft. Verweerster weet 100% zeker dat klaagster niet in aanmerking kan komen voor een woning in het complex. Verweerster heeft bovendien klaagsters Engelse huurcontract gezien en weet dus dat klaagster in het buitenland woont en daar sinds 2019 over een woning beschikt. Verweerster heeft verder in haar verweerschrift gelogen dat klaagster huurtoeslag ontvangen zou hebben.

8) Verweerster heeft ervoor gezorgd dat de rechter geen kennis heeft genomen van bepaalde informatie die van wezenlijk belang was voor de oordeelsvorming van de rechter doordat zij bezwaar heeft gemaakt tegen te laten indienen van de informatie.

9) Verweerster heeft klaagster tijdens de schorsing van de zitting op 21 maart 2024 op ongepaste wijze onder druk gezet. Zij stelde zich grievend en opdringerig op en handelde zonder afstemming met haar cliënt.

10) Verweerster beschuldigt in haar verweerschrift derden zonder bewijs. Zo heeft zij een huisarts beschuldigd van het vals verstrekken van een verwijzingsbrief. Ook heeft verweerster ten onrechte geconcludeerd dat klaagster fysieke sessies bij een psycholoog heeft gevolgd.

2.2 Klaagster stelt dat sprake is van schending van de gedragsregels 6, 7, 8, 9 en 12. Klaagster stelt dat verweerster weet dat er een omgangsregeling is bepaald die niet uitvoerbaar is. Verweerster maakt daar misbruik van. Door verweersters optreden is klaagsters situatie mentaal en financieel verergerd.

3 VERWEER

3.1 Verweerster heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

Toetsingskader

4.1 Het gaat om een klacht over advocaat van de wederpartij van klaagster. Voorop staat dat een advocaat een ruime mate van vrijheid geniet om de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze als hem in overleg met zijn cliënt goeddunkt. Deze vrijheid is niet absoluut, maar kan onder meer beperkt worden doordat (a) de advocaat zich niet onnodig grievend mag uitlaten over de wederpartij, (b) de advocaat geen feiten mag poneren waarvan hij de onwaarheid kent of redelijkerwijs kan kennen, (c) de advocaat bij de behartiging van de belangen van zijn cliënt de belangen van de wederpartij niet onnodig of onevenredig mag schaden zonder redelijk doel. Daarbij geldt voorts dat de advocaat de belangen van zijn cliënt dient te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat zijn cliënt hem verschaft, en dat hij in het algemeen mag afgaan op de juistheid daarvan en slechts in uitzonderingsgevallen gehouden is de juistheid daarvan te verifiëren. De advocaat behoeft in het algemeen niet af te wegen of het voordeel dat hij voor zijn cliënt wil bereiken met de middelen waarvan hij zich bedient, opweegt tegen het nadeel dat hij daarmee aan de wederpartij toebrengt. Wel moet de advocaat zich onthouden van middelen die op zichzelf beschouwd ongeoorloofd zijn of die, zonder dat zij tot enig noemenswaardig voordeel van zijn cliënt strekken, onevenredig nadeel aan de wederpartij toebrengen.

4.2 Daarbij geldt dat een advocaat in familiékwesties in het algemeen moet waken voor onnodige polarisatie tussen de ex-echtelingen; van de advocaat mag een bepaalde mate van terughoudendheid worden verwacht, juist omdat ook andere belangen in die procedures een grote rol kunnen spelen, zoals de belangen van kinderen. Die terughoudendheid heeft zowel betrekking op het doen van uitlatingen

over de wederpartij, die deze naar redelijke verwachting als kwetsend zal ervaren, als op het entameren van procedures. De advocaat moet daarbij van geval tot geval afwegen:

- het belang van zijn cliënt bij het voeren van de procedure;
- het belang van de wederpartij én dat van de kinderen bij het voorkomen daarvan;
- het verloop van het geschil tot dan toe; en
- de kans op succes van een procedure in het oog houden.

Klachtonderdeel 1)

4.3 Klaagster verwijt verweerster dat zij ervoor kiest om hoge dwangsommen op te leggen en beslag te laten leggen op klaagster auto, terwijl ze weet dat klaagster geen inkomen heeft en de volledige (financiële) zorg draagt voor het kind. De voorzitter overweegt dat niet verweerster, maar de rechter dwangsommen aan klaagster heeft opgelegd. Klaagster heeft vervolgens dwangsommen verbeurd als gevolg van haar eigen handelen. Het stond verweerster als partijdig belangenbehartiger van haar cliënt vrij om de rechter te verzoeken een dwangsom op te leggen. Het stond haar eveneens vrij beslag te laten leggen. Dat is vervelend voor klaagster, maar er is geen sprake van het onnodig schaden van klaagsters belangen. Dit verwijt is kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 2)

4.4 Klaagster verwijt verweerster dat zij de rechter in een spoed dagvaarding heeft verzocht om het opleggen van lijfswang en/of hechtenis, terwijl verweerster wist dat klaagster niet meer door een advocaat werd bijgestaan. Het feit dat klaagster op dat moment geen advocaat had, maakt niet dat verweerster geen procedure aanhangig mocht maken namens haar cliënt. Verweerster is de partijdig belangenbehartiger van haar cliënt en het was in zijn belang om een procedure te starten. Ook hier is van het nodeloos schaden van klaagsters belangen geen sprake geweest. Dit verwijt is kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 3)

4.5 Klaagster verwijt verweerster dat zij in maart 2024 een spoedprocedure is gestart, terwijl er in april 2024 een zitting in hoger beroep stond gepland waar opnieuw naar de omgangsregeling zou worden gekeken. De voorzitter wijst op overweging 4.5 van het vonnis in kort geding van 4 april 2024, waaruit blijkt dat klaagster blijft weigeren mee te werken aan de omgang, ondanks de door de man gevoerde procedures waarin hij steeds in het gelijk is gesteld. Ook de aan klaagster opgelegde dwangsommen hadden niet tot gevolg dat klaagster wel meewerkte aan de omgangsregeling. Nu er geen of nauwelijks omgang was tussen de vader en het kind, acht de voorzitter het niet onbegrijpelijk dat verweerster een kort geding aanhangig heeft gemaakt. De behandeling bij het gerechtshof stond gepland op 23 april 2024 en vervolgens zou een uitspraak moeten worden afgewacht. Al die tijd zou er dan (mogelijk) geen of nauwelijks omgang zijn. Verweersters cliënt had dan ook een (spoedeisend) belang bij het kort geding en verweerster heeft in dat belang gehandeld. Van schending van gedragsregel 6 is niet gebleken.

4.6 Voor zover klaagster stelt dat in deze zaak geen sprake was van een eerlijk proces, overweegt de voorzitter dat klaagster bekend was met de zittingsdatum en dat zij ook, met haar advocaat, ter zitting aanwezig is geweest. Dat de dagvaarding niet goed betekend zou zijn, kan de voorzitter op grond van het klachtdossier niet vaststellen.

4.7 Dit klachtonderdeel is dan ook kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 4)

4.8 Het verwijt is dat verweerster klaagster op 23 januari 2024 na de zitting heeft

bedreigd en geïntimideerd. Klaagster heeft deze (vergaande) stelling niet met stukken onderbouwd, terwijl zij wel stelt dat er getuigen en camerabeelden van zijn. Het is aan klaagster om haar klacht voldoende aannemelijk te maken, zeker nu verweerster het verwijt gemotiveerd heeft betwist. De juistheid van klaagsters stelling is niet gebleken. Dit klachtonderdeel is daarom kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 5)

4.9 Klaagster verwijt verweerster ongepaste en onmenselijke verzoeken te doen. Dit verwijt ziet erop dat verweerster heeft aangegeven dat de vader geen toestemming geeft voor verblijf van het kind in Engeland, maar dat klaagster het kind bij vader kan laten terwijl zij zelf naar Engeland gaat. De voorzitter ziet hierin geen onbetamelijk handelen van verweerster. Klaagster en verweersters cliënt hebben een duidelijk verschil van mening over de zorgregeling. Verweersters voorstel is niet ongeoorloofd en brengt evenmin onevenredig nadeel toe aan klaagster. Dat de belangen van het kind hierdoor zijn geschaad, is niet gebleken. Dat verweerster in de onderhandeling aangeeft dat zij een procedure zal starten als klaagster niet akkoord gaat, is evenmin onbetamelijk. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

Klachtonderdeel 6)

4.10 Dit verwijt ziet allereerst (onder a) op de in verweersters processtuk opgenomen toelichting bij het screenshot van het filmpje. Verweerster heeft geschreven dat het kind huilt, terwijl klaagster meent dat hij (alleen) een beetje moppert. De kwalificatie van verweerster verschilt van die van klaagster, maar dat maakt die nog niet onjuist. Dat verweerster bewust feitelijk onjuiste informatie heeft verstrekt, is de voorzitter niet gebleken. Van schending van gedragsregel 8 is geen sprake. Klaagster kon bovendien haar kwalificatie in een processtuk of ter zitting naar voren (laten) brengen, zodat de rechter daarvan op de hoogte was. Dit verwijt is kennelijk ongegrond.

4.11 Dit verwijt (onder b) betreft het door verweerster in haar verweerschrift opgenomen standpunt over het videobellen tussen haar cliënt en het kind (punt 25). Klaagster heeft ter onderbouwing van haar stelling een screenshot van een videobelgesprek tussen de vader en het kind gedateerd op 1 augustus overgelegd. Dat op 1 augustus 2023 kennelijk nog een videobelgesprek heeft plaatsgevonden, maakt verweersters weergave van de feiten in het verweerschrift niet onjuist nu daarin staat dat sinds 6 augustus 2023 geen enkele vorm van contact plaatsvindt en de man voor het eerst sinds langere tijd op 22 december 2023 weer een videobelmoment had met het kind. Dit verwijt is dus kennelijk ongegrond.

4.12 Dit verwijt (onder c) betreft verweersters stelling dat klaagster in maart 2020 teruggekeerd is naar Nederland en niet meer naar huis (in Londen) is gegaan. Verweerster heeft hier het standpunt van haar cliënt verwoord, waarbij zij mocht uitgaan van de informatie die zij van hem ontving. Verweerster kon daar in de procedure verweer op voeren. Van onbetamelijk handelen is de voorzitter niet gebleken. Ook dit verwijt is kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 7)

4.13 Dit verwijt ziet op stellingnames van verweerster over de woon-/verblijfplaats van klaagster. Dit is door verweerster aan de orde gesteld, omdat de rechtsmacht van de Nederlandse rechter door klaagster werd betwist. Verweerster heeft uitgelegd dat zij is uitgegaan van de informatie die zij van haar cliënt heeft ontvangen. Het enkele feit dat er in het appartementencomplex een inkomenseis is (waarbij niet duidelijk is of dat bekend was bij verweerster), maakt niet dat verweerster niet op de informatie van haar cliënt mocht vertrouwen. Verweerster heeft toegelicht dat op het Engelse huurcontract een termijn stond vermeld die was verstreken, zodat het niet vaststond

dat klaagster nog steeds beschikte over een huurwoning in Engeland. Verweerster heeft de visie van haar cliënt naar voren gebracht. Niet gebleken is dat zij daarbij bewust onjuiste feiten naar voren heeft gebracht.

4.14 Ook met betrekking tot de kwestie van de huurtoeslag geldt dat verweerster mocht afgaan op de informatie die zij van haar cliënt ontving, te weten de WhatsApp-conversatie tussen haar cliënt en klaagster waarin het over dat onderwerp gaat. Verweerster was niet gehouden dit nader te verifiëren. Klaagster kon bovendien in de procedure verweer voeren en haar visie hierop naar voren brengen. Van schending van gedragsregel 8 is niet gebleken. Dit klachtonderdeel is kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 8)

4.15 Het gerechtshof heeft in 2.4 van de beslissing van 6 maart 2024 gemotiveerd uiteengezet waarom de stukken buiten beschouwing zijn gelaten, te weten omdat de stukken te laat waren. Verweerster heeft de belangen van haar cliënt behartigd en het is niet onbegrijpelijk dat ze in dat kader bezwaar heeft gemaakt tegen de te laat ingediende stukken. Dat de stukken volgens klaagster belangrijk zijn voor de te nemen beslissing, maakt dat niet anders. Verweerster heeft niet onbetamelijk gehandeld. Dit klachtonderdeel is kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 9)

4.16 Het verwijt is dat verweerster tijdens de schorsing van de zitting grievend en opdringerig is geweest, klaagster op ongepaste wijze onder druk heeft gezet en handelde zonder afstemming met de cliënt. Klaagster heeft dit verwijt niet met stukken onderbouwd en verweerster heeft het uitdrukkelijk betwist. De juistheid van het verwijt is daarmee niet gebleken.

4.17 Voor zover klager verweerster ook verwijt dat zij zich verder onnodig grievend heeft uitgelaten of klaagster onnodig onder druk heeft gezet, geldt dat hiervan niet is gebleken. Verweerster heeft steeds de belangen van haar cliënt behartigd. Zij mocht in dat kader voorstellen van klaagster en/of haar advocaat afwijzen en aankondigen dat een procedure zou worden gestart. Van schending van gedragsregel 7 is niet gebleken.

Klachtonderdeel 10)

4.18 Klaagster verwijt verweerster allereerst dat zij een huisarts beschuldigt van het vals verstrekken van een verwijzingsbrief. De voorzitter leest dat echter niet in de stellingname van verweerster in combinatie met de bijgevoegde verwijsbrief van de huisarts. De huisarts heeft op verzoek van klaagster een verwijzing naar een psycholoog afgegeven. Van het door verweerster stellen van onjuiste feiten is geen sprake.

4.19 Klaagster verwijt verweerster verder dat zij ten onrechte heeft geconcludeerd dat klaagster fysieke sessies bij een psycholoog heeft gevolgd. Verweerster is er op basis van de stukken die zij ter beschikking had vanuit gegaan dat sprake was van fysieke sessies, terwijl kennelijk sprake is van een online behandeling. Verweerster mocht echter afgaan op de informatie die zij van haar cliënt ontving. Verweerster hoefde geen nader onderzoek naar de website van de betreffende psycholoog te doen. Klaagster kon ook hier in de procedure verweer tegen voeren. Van schending van gedragsregel 8 is geen sprake. Ook dit klachtonderdeel is kennelijk ongegrond. Tot slot

4.20 Klaagster verwijt verweerster nog schending van gedragsregel 9. Deze gedragsregel ziet erop dat de advocaat ervoor zorg dient te dragen dat er geen misverstand kan bestaan over de hoedanigheid waarin hij in een gegeven situatie optreedt. Dat over de hoedanigheid van verweerster onduidelijkheid heeft bestaan is

door klaagster niet gesteld en is niet gebleken. Verweerster heeft steeds opgetreden als advocaat van haar cliënt.

4.21 Voor zover klaagster ook klaagster over schending van gedragsregel 12, geldt dat deze gedragsregel ziet op de relatie tussen advocaat en cliënt. Klaagster kan daar als wederpartij geen beroep op doen.

4.22 Op grond van het voorgaande zal de voorzitter de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, daarom in alle onderdelen kennelijk ongegrond verklaren.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk ongegrond.

Aldus beslist door mr. A. van Luijck, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. C.M. van de Kamp als griffier en uitgesproken in het openbaar op 12 februari 2025.

Griffier Voorzitter